

De belachchelijke minnaer; of de devote serenade : kluchtspel

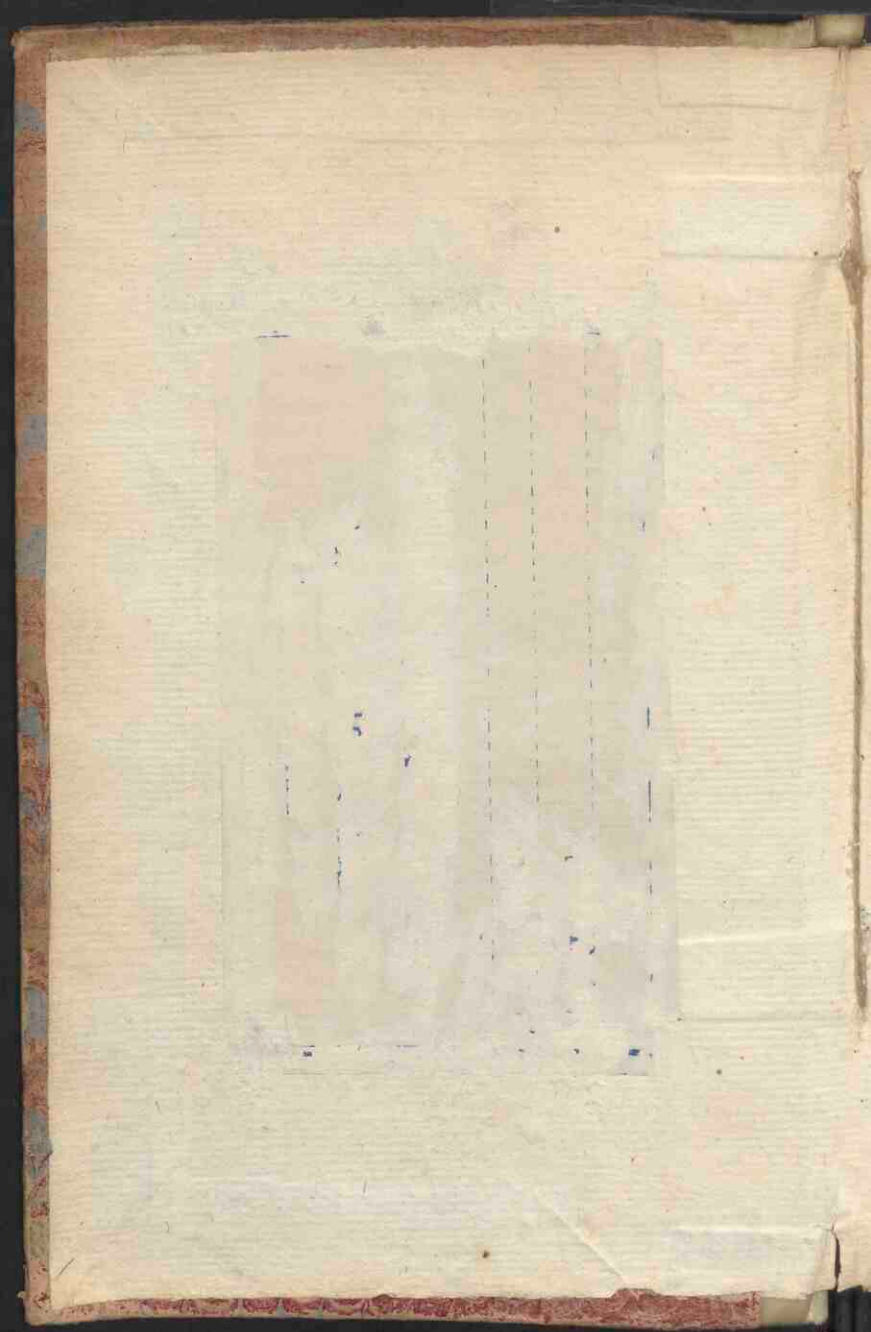
<https://hdl.handle.net/1874/368713>

Te Winkel
n° 584

Tooneelstukken

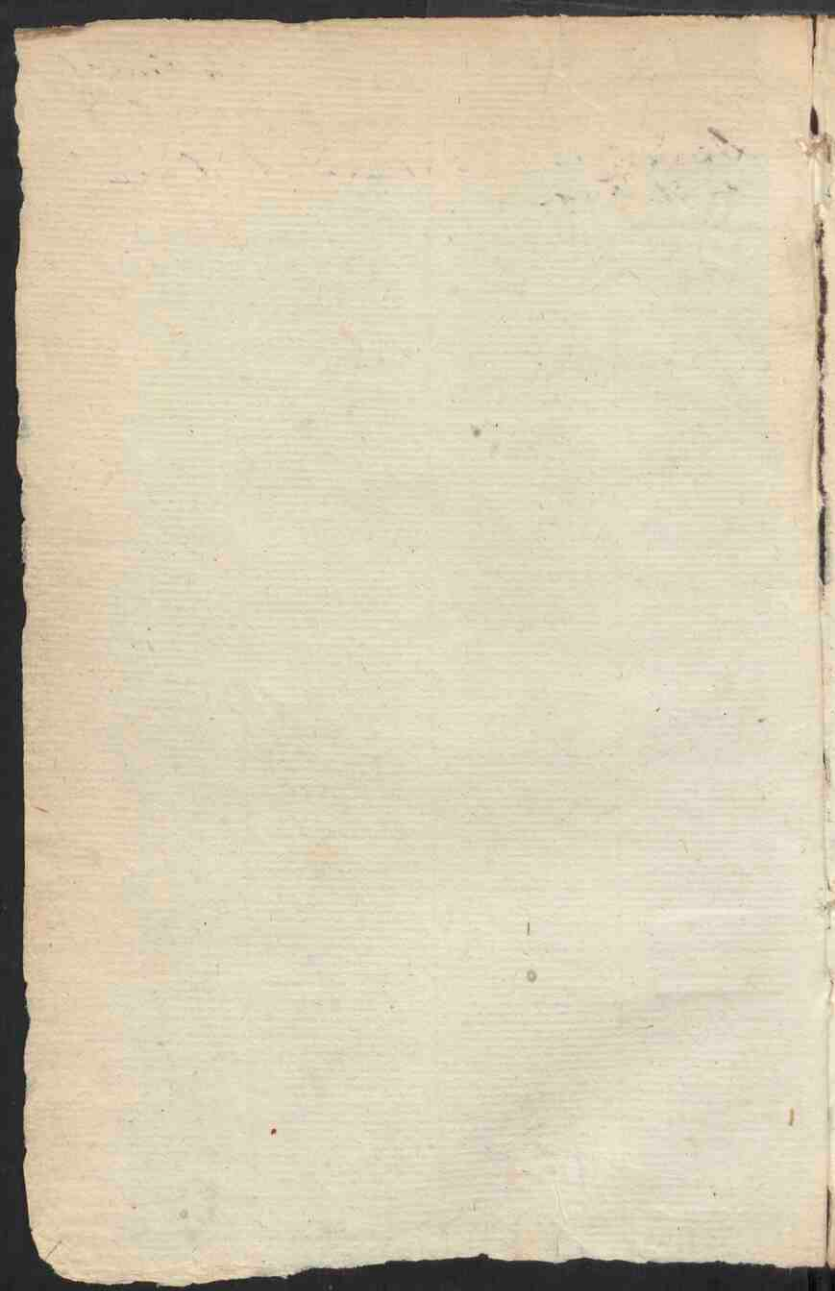
Te WINKEL

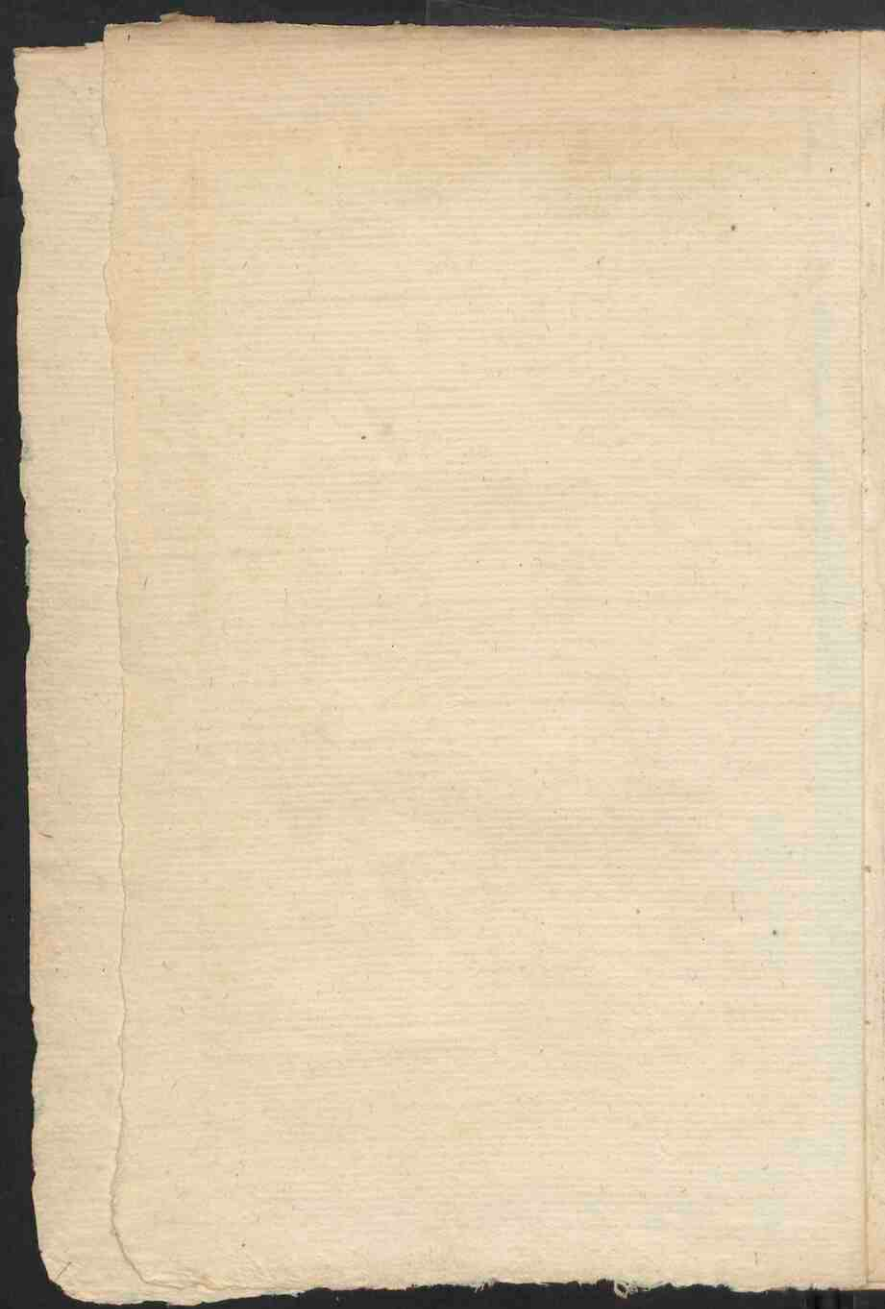
No. 445

J. de Winkler

Alle Directoren van dit school zijn C. Schaaf
en H. F. F. F. F.

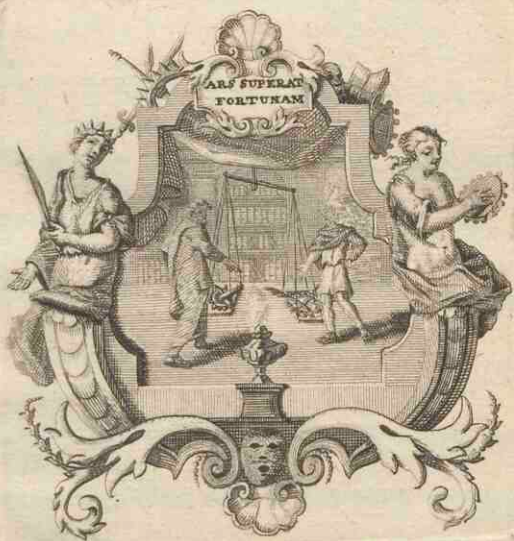

DE BELACHGELYKE MINNAER.

DE BUREAU DE LA BIBLIOTHEQUE

DE
BELACHCHELYKE
MINNAER;
OF DE DEVOTE
SERENADE.
KLUCHTSPEL.

IN 'S GRAVENHAGE,
By JOAN BLOK, Boekverkooper
op de Hof-singel, 1737: BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1911

A E N
ONZEN VRIENDT
MONSIEUR
JAN VAN HOVEN,

*Beminnnaer en Opbouwer der
Tooneelpoëzy.*

Kunstminnaer van Parnas, in 't hoflyk.
's Gravenhaeg',
Die met uw' wyzen raet, voor jaeren lang'
gestaeg
Ons leide, als met uw hant; De dankbreerken-
tenissen,
Die geen verbreeking van 't Genootschap uit kon
wissen,
Betrachten Wy, daer 't nu het hoofd weêr boven
haeld;
Hy heeft zyn plicht voldaan die end'lyk eens be-
traet:
Dus gaet het Ons, en 't is ook billyk dat Wy
toonon,
Hoe Wy uw' wyzen raet met dankbaerheit be-
loonen.

Wel

OPDRACHT.

Wel aen dan, brave Vriend! ontfangh Onze
eerste vrucht,
Een vroeg- en teér gewas, vermaekt u deze
klucht,
't Aenmoedige Ons, eerlang een Eelder ooft
te plukken!
Beschermt dit met uw gunst, 't zaldan geen' vitter
lukken
Het sel te heeklen met een wuft en wilt ge-
geschreeu;
Daer Wy, beveiligt zynde in dees verbafterde
eeu,
Dees' onzen Minnaer op uw' naem en faem
zien streeven,
En u nogh Jaeren lang de hand als vrienden
geeven.

Die wy zyn,

Onder de zinspreuke,

ARS SUPERAT FORTUNAM.

BERECHT,
AEN DEN
LEZER.

Ie hier endelyk het eerste
Onzer Tooneelstukken, dat,
onder onze Zinspreuke, te
voorschyn koomt.

Het zal veele der Kunstbemin-
naers en andere, verwonderen,
dat Wy, die reets in den jaere
MDCCXXXIII. den grontslag tot
dit ons Kunstgenootschap gelegd heb-
ben, met zynen opbou niet meer gevor-
dert zyn; terwyl zommige Onzer Be-
nyders geenzints nalaeten al om uitte-
strooien: als of Onze Vergaderinge ge-
heel vernietigt en gescheiden is.

Om Ons by de eerste te veröntschul-
digen en de laetste teffens ecnigzints
den mont te stoppen diend den Liefheb-
beren bekend te zyn: dat dit Kunstge-
nootschap op den VIII Augustus van
het genoemde jaer, door Zes Leeden
opgereght wierd, met dat oogbmerk,

BERECHT,

om, na het voorbeeld van andere, voor en bij Onzen tyd opgerechte Kunstgenootschappen, de, reets van zoo veel brave schryvers en Dichters opgehoudede Nederduitsebe Tael-en Dichtkunde te beyveren en te onderschragen.

Zoo driftigh als die nutte oeffeningh in haeren aenvang voortgezet en beharticht wierd, scheen zy ten eenemael, na verloop eenes jaers, te vervallen: wanneer zommige der gemelde Leeden, na den aert van het wufte jongelinghschap, al immers zoo haest hunnen onbedachten yver staekten, de Dichtoëffeningen verlieten en na andere, voor hun vermakelyker, tydkortingen streefde, als zy die scheenen begonnen te hebben. En gelyk het, na het oud en waerachtigh spreekwoord, met onwillige honden slegt haeze vangen is, zoo moesten Wy (die uit deze Vergadering overbleven) onzes ondanks, stil zyn en weinigh wegh spoeden, ter tydt zigh eene bequaeme gelegenheit opdeed om weder het getal tot eene Vergaderingh te kunnen uitleveren, waer toe zich
wel

AEN DEN LEZER

welverscheide Voorwerpen aanboden,
die Wy, nu eens geleerd zynde, om
reden van de handt afweezen.

Thans dunkt het ons niet onöirbaer
te zyn om eenige vooroordeelende Men-
schen, die alles, wat met hunne zin-
lykheit niet overeenstemt, meer uit on-
kunde en styfhoofdigheit, als verstand
en ervarenheit, met de grootste walgh
versmaeden, ja zelf verdoemlyk ach-
ten, in 't voorbygaen, als met den
vinger aen te wyzen: dat de Tooneel
Poëzy, daer zy den neus van opschor-
ten, al veel nuttigheit in zich besluit,
by zoo verre die met den Godtstdienst,
Zeeden en t'Zamen-lewing niet strydig
zy. Wie onkent het, by voorbeeld, dat
de Rederyk- of Toneel-speelen een groot
middel tot het doorbreeken der Her-
vorminge zyn geweest; dat men, op de
onfaelbaere blaederen, veele stukken en
zelf geheele boeken, op eene zodanige
wyze, geschikt vind? en wat des meer
is; 't geen voorlangh door de Hrn. Jo-
hannes Vollenhove, Arnold Moonen,
Pieter Burman, Laurens Bake, en
andere, wytluftigh betoogtis, na wiers

B E R E C H T,

schriften Wy zodaenige wyshoofden en Tooneel-haeters verzenden, om, in die nuttige Werken, haere dwaesheit, als in eene spiegel, te beschouwen.

De Liefhebbers der Toneel Poëzy en Dichtkunde hebben Wy, aengnende dit Kluchtspel, te Berechten: dat Ons zeeker geestige schrift van den Heere Scarron, de eerste aanleiding, tot het opstellen dezer Klucht verschaft heeft, en hun alleen te verzoeken, om het gebrek, in dit Ons werkje voorkomende, gunstigh over het hoofd te zien: terwyl Wy van hun, die zoo wel met eene opregtetoegenegenheit, als rypoordeel, Ons de feilen en misslagen tegens de Tael-Dicht-en Toneel-wetten begaen, aenwyzen, het altoos in dank zullen afneemen, en zulx Ons ter verdere aenmoediging en leering zal verstrekken.

Doch dit verwagten Wy geenzints van de zulke wier roem en glori daer alleen in bestaet, om eens anders werkte berispen; de meeste dier waenwyze Bedillers zullen, in 't gemeen, zich wel wagten om hunne eigene of
ge-

AEN DEN LEZER.

gekogte en gerooſde werken aen den dagh te brengen, op dat zy, die een ander geduurig beſpotten, niet opentlyk tot eens yders ſchimpten toon mogten geſteld worden; met wat meer veiligheid en minder gevaer kunnen zy, van achter hunne ſchuilhoeken, jonge Dichters beſpieden, die zelden zulke op hen loerende Gieren en Grypvogels onſlippen kunnen.

Hierom zullen Wy, alzulke waenwyze vitters, ons geenzints bekreunen; maer met onze Dichtoëffeningen voortvaeren, en eerlang MARGARETA VAN BEIEREN, Gravinne van Hollandt, Treurſpel, EDIPUS, Treurſpel, DE GEWAENDE STOMMEN, Blyſpel HET LEVENDIGH ORGEL, Kluchtſpel, HET BELACHCHELYK CONCERT, Kluchtſpel, en andere Werkjes aen het licht geven.

VERTOONERS.

LUDEWYK,

KONSTANT, *Vader* }
FILIPPYN, *Kneght* } *van Leander.*

LEANDER, *Minnaer* }
ARNOLDUS, *Broeder* } *van Isabelle*
van Konstant en }
Minnaar. }

ISABELLE, *Doghter* }
JOOST, *Huiskneght* } *van Ludewyk.*
KATRYN, *Meid* }

ZWYGENDE.

JASJE. *Een kleine jongen.*

Het Tooneel verbeeld het Huis en de
Buurt van Ludewyk in 's Gra-
venhage.

*De geschiedenis van het kluchtspel
begint in den avond en eindigt in
dien tydt waer in het vertoond kan
worden.*

D E
BELACHCHELYKE
MINNAER;
OF DE
DEVOTE
SERENADE.
KLUCHTSPEL.

EERSTE TOONEEL.

FILIPPYN.

Nou stā de droes in al het vryen,
't Is langer voor geen Knecht te lyen;
'k Loop als een postpaerd heen en
weér.

Laet zien, hier loof ik dat Myn heer
Zyn Isabel' steeds gaet bezoeken.

Hoe! hier is niemant! 'k zou schier vloeken,

De Droely slae hy mag zyn' brief

Wel zelf bestellen aen zyn Lief.

Katryn! wie henker heeft zyn leven!

Katryn! zel jy geen antwoord geven?

Wat of ik nu het raetzaemst doe?

'k Roep haer nogh eens. Katryn! maer hoe...

Wat pikken of Konstant kooimt maeken

By Ludewyk? zacht, eer we raeken

In hun visier, is 't best dat wy

Ons wat verschuilen aen een zy,

Op dat we eens syntjes alles hooren

Wat moogelyk de rust kan stooren

Van Heer Leander; 'k zal misschien,

A

Hier

2 De BELACHCHELYKE MINNAER
Hier niet veel goedts voor hem bespiên.

TWEEDE TOONEEL.

LUDEWYK, KONSTANT, FILIPPYN
ter zyden.

M LUDEWYK, *tegens* KONSTANT.
Myn heer, terwyl de zaek nu klaer is,
Ontbreekt 'er niets dan een' Notaris
Die ons 't kontrakt zal schryven.

KONSTANT.

Goet;

Maer wyl ik nogh van avond moet
Op zeeke Comparitie koomen,
Gelyk gy even hebt vernoomen,
Zal ik wat haesten, om my van
't Gezelschap aftecheiden; dan
Zal ik u, tot quartier voor achten,
Aen 't huis van buurman Penlik waghten,
Dat is een hupsch en eerlyk man,
Daer ik my meer als eenmaal van
Bedient heb.

LUDEWYK.

't Is een goet Notaris,
Die als een witte raef zoo raer is.
Terwyl 'er thans ontelbre zyn,
Die, met hun nieuwerwets latyn,
Wat quid pro quo van woorden venten,
In onverstaenbre Testamenten,
En duistere Aëtens, die zoo min
Van slot voorzien zyn, als van zin.
Maer 't is die maets niet aentewryven,
Die zelf niet weeten wat zy schryven,
En pas der woorden klank verstaen.
Doch 't word reets tyd van heên te gaen.

'k Zal

Of de DEVOTE SERENADE 3

'k Zal u flus by Heer Penlik vinden;
Daer praeten wy, als goede Vrinden,
Terwyl hy de Aëte minuteert

KONSTANT.

Ik hou my door uw gunst verëerd,
En zal myn' Zoon het wedervaren,
Van deezen avond nogh verklaren.
Wie weet hoe groot zyn vreugd zal zyn.

DERDE TOONEEL.

LUDEWYK, FILIPPYN *ter zyden.*

LUDEWYK.

Myn Zuster, hoop ik, met Katryn
En Joost, die zullen naeu toelleten,
Dat niemant hier een' voet zal zetten,
Zoo lang ik uit ben met Konstant
'k Heb Joost belast wat by der hand
Te blyven en sneeg optepassen.
Op dat haer niemant koom verrassen;
En dat hy let op Isabel.

VIERDE TOONEEL.

FILIPPYN, *alleen.*

Ja draei maer of, het gae jou wel.
Laet al jou volk vry schiltwaght houwen,
Wy zullen je aen dat oor wel klouwen.
Sta vry Arnoldus 't Huwlyk toe;
Maer ouwe Paei! je weet niet hoe
Flippyn een stok in 't wiel kan draeien,
Zyn haen moet altydt Koning kraeien
By donkren naght en lichten dagh.
Doch laet ik zien dat ik myn slagh
Eens waer kan neemen, in 't bestellen
Van deezen brief.

4 De BELACHCHELYKE MINNAER
VYFDE TOONEEL.

JOOST, *van het Balcon ziende*, FILIPPYN.

JOOST.
Wat Satans bellen
Is dat? wie benje? spreek.

FILIPPYN.

Ik ben . . .

Doe op . . . goed vriend.

JOOST.

Je liegt. ik ken
Geen goeje vrienden, die ik nimmer
Gezien heb; 'k loof je zult nogh slimmer
Beginnen. Na 'k jou wel bezie,
Zoo hebje een mislyk fiesnomie,
Waer uit men niet veel goedts kan leezen.

FILIPPYN.

Wat raekt het jou, Vent, hoe my 't weezen
Gesteld is? 'k zegh nogh eens doe op.
Het schynt als of jy met de kop
Gekwelt bent.

JOOST.

Zaght. wie moet je spreken?

FILIPPYN.

Jou blinden Argus.

JOOST.

Laet dat steeken;

En wil je niet: wel nou je staet
Daer wel als jy alleenig praet.

ZESDE TOONEEL.

FILIPPYN, *alleen*.
Hy 's ongelukkig die met gekken
Gescheept is! laet ik maer vertrekken.

Of de DEVOTE SERENADE.

5

'k Ben even wys, na lang te staen
Op sinternel perdu: wy staen
Den aftoght dan met stillen trommel;
Rechtsom na huis toe och! de Drommel
Schiet hier de Papegaei.

ZEVENDE TOONEEL.

LEANDER, FILIPPYN.

Blyf staen.

Waer meent mejonker he en te gaen?
Heb ik u niet de wagt bevoolen?

FILIPPYN.

Dat's waer. maer 'k rackte haest aen 't doolen
Van spyt. . . .

LEANDER.

Hoe zal ik dat verstaen?

Wat oirzaak deed u heenen gaen?

FILIPPYN.

Gedult. 'k zal u myn wedervaeren,
Van stuk tot beetje, eens gaen verklaeren.
't Zints dat ik dan op sinternel,
Ter eer van Juffrou Isabel',
Gestaen heb, moetje primo weeten,
Dat my die post van angst deed zweeten,
Schoon 't reedlyk kout was, en waer voor,
Let wel, ik dan, Secundo, door
Myn keel liet eenge drupjes glien
Van iets, dat ik wel durf belyen
Zoo goet te zyn als drinkbaer gout;
Nu, tertio, 'k stont, al zoo stout
Als d'Ojevaer in 't Haegsche waepen:
Dat is, op dat ik niet zou slaepen,
Nu op het een, dan 't ander been;
En quarto. . . .

A 3

LE-

6 De BELACHCHELYKE MINNAER.

LEANDER.

Zoo je met die reën

Niet ophoud, wil ik quinto zweeren

Dat ik je zoo zal bastoneeren,

Dat jou dat drinkbaer gout, zeer wel

Te pas zal koomen, om het vel

Ter deege aen allen kantt' te stryken,

Wanneer gy na geen mensch zult lyken

'k Zal jou genever balgh eens. . .

FILIPPYN.

Maer

Je leit me van 't propooft. Dat 's raer.

Nou is den draet van dees'histori

Geheel en al uit myn memorie.

Wat raed? aleer ik dien herstel

Is tyd van doen, myn heer.

LEANDER.

Ja wel!

Ik zweer. . .

FILIPPYN.

Ik bid je laet dat steeken;

En voor dat ik een woord zal spreken;

Beding ik, dat je my niet stoort

Als even.

LEANDER.

Seldrement! spreek voort.

Ik raê u vriendelyk uw reden

Wat kort. . .

FILIPPYN.

Je weet dan 't geen wy deden

Zoo voor de kou, als anders, toen. . .

LEANDER.

Wel nu?

FILIPPYN.

Wat was'er ook te doen?

LEANDER.

O Schêlm. . .

FILIPPYN.

Ja. . . 'k weet. ei! wil eens hooren!

Ik zagh iets aerdighs, 't geen jou de ooren
 Niet weinig kittlen zal. heb maer
 Gedult. 'k wierd endlyk dan gewaer
 Heer Ludewyk, met nog een zeeker
 Sinjeur, jou Vader, ik ontweek'er,
 Uit specie van voorzichtigheit,
 En hoorde wat daer wierd gezeit.
 Men had, na lang te delibreeren,
 Verstaen, om t'zaem, te Kontracteeren,
 Dat gy verkrygen zout die geen
 Om wie gy hebt veel smert geleen,
 En die 'k dit briefje toe moest steeken;
 Maer als ik Jooft meende aen te spreken
 Toen was het mis: die vlegel kreet
 My voor wat lelyks uit, en 't speet
 My, dat ik door een' gek der gekken,
 Door zoo'n schavuit! my liet betrekken:
 Die schoft, verklikker, kakelaer!
 Kryg ik hem in myn kluiven . . . maer
 Met al dit praeten zou 'k vergeeten
 Te zeggen, dat gy dient te weeten
 Wat of jy zult beginnen.

LEANDER.

Ach!

Het goê geluk geef' dat ik magh
 Een end van myn begeerte erlangen.

FILIPPYN.

Met wenschen zul je niets ontfangen.
 Jou liefste, Heer, zal, dat je 't weet,
 Jou arbeit kosten en veel zweet,
 Eer jy haer krygt. hoe zul je 't maken
 Om by haer eens in huis te raeken?
 Want Jooft . . .

A 4

LE-

8 De BELACHCHELYKE MINNAER

LEANDER.

Die slaght een kraekent rat
't Geen schielyk rolt, wanneer men dat
Braef smeert. geloof vry al myn vreezen
Is, dat heer Ludewyk zal wezen
Bekoord, door al' de schatten van
Myn' Oom Arnoldus.

FILIPPYN.

Wel hoe kan

Hy 't spel togh winnen? 't moest my missen
Maer anders Heertje, ik durf wel gissen
Al heeft hy troef, hy raekt nogh beest,
Of 'k ben noit knecht van eer geweest.

LEANDER.

Hoe dat?

FILIPPYN.

Wel, 'k weet niet of jou Vader
Niet meer als vliegen vangt, 'k wou nader
Het naetje van die kous wel zien,
Daer hy en Ludewyk, misschien,
Meer denken als zy zelf wel zeggen.
Wie weet wat of ze al overleggen.
Die laetste woorden, o myn heer
Zoo jy die wist!

LEANDER.

Begin je al weêr

Te talmen? laet my die eens hooren.

FILIPPYN.

Ik vrees jy zult my weêr verstooren.

Valt liever in . . .

LEANDER.

Wanneer zult gy

Uw vuile praet en zotterny
Eens staeken? zegh wat zyn 't voor reden
Die Ludewyk en Vader heden
Verhandelt hebben?

Fi-

Of de DEVOTE SERENADE. 9

FILIPPYN.

Hoor, myn heer,

Geloof my zeker, op myn eer,

Uw Vader zei: myn wedervaeren

Zal ik Leander strax verklaren.

Wie weet hoe groot zyn vreugd zal zyn!

LEANDER.

Myn Vader! is het waer Filippyn?

'k Heb hem, 't is waer, getoont wat liefde

My 't hart voor Isabel' doorgriefde;

Maer toen drong hy my driftig aen

Dat ik van 't vryen af zou staen!

Heer Ludewyk ziet meer na schatten,

Als deugden, die een hert bevatten

Hy acht geen out en eel geslacht.

Het geld word by hem 't hoogst geächt;

Wie dat bezit kan 't al verkrygen,

En spreekt daer gy, myn Zoon, moet zwijgen:

Dus was zyn tael. Waerom ik dat

Niet kan begrypen; hoe ik 't vat

Of niet. Gy zult my eêr zien sterven

Eer ik myne Isabel' zal derven.

FILIPPYN.

'k Moest in jou plaats zyn! By me keel,

'k Zagh waer die hark zat in de steel.

Ik zou den Ouden fraei bedotten

Maer zacht! hoe drommel zal 't hier hotten

ô Sinte Antonio, patroon

Der Varkens! Heertje dat komt schoon!

Is 't ook geen scheemringh van myne oogen,

Daer is . . . neen 'k heb my niet bedroogen,

Daer is zy, die gy geerne ziet,

Met de oirzaek van myn groot verdriet,

Juffrou Katryna, die my grieve,

Met zulk een elementse lief-e,

Dat ik myn hart . . .

A 5

LE-

10 De BELACHCHELYKE MINNAER

LEANDER.

Zwyg stil, dat wy
Haer eens beluiften van naby.

ACHSTE TOONEEL.

KATRYN, ISABELLE. LEANDER
en FILIPPYN ter zyden.

Neen, 't scheelt hem daer niet. Al dat kyven
Stilt heer Leander ras met schyven.
Jooft albeschik, waerdeerd het gout.
Maer Juffrou, zoo je my vertrouwt,
Ik zou je raën dat ook te wagen!
Zoo ziet ge een end van al uw plagen.

ISABELLE.

Dat's 't minste daer ik my aen floor,
Quam my geen grooten leet te voor,
Dat my het hert zal overstelpen.

KATRYN.

Ik wenschte dat ik u kon helpen.
Maar Jooft ...

ISABELLE.

Helaes! wat doet
De dwang der Ouders togh voor goet?
Dat toont zoo meenig droevig voorbeeld:
Nadien men hedendaegs niet oordeelt,
Dat de overeenkomst van 't gemoet
Verr' overtreft het grootste goet.
Wat my betreft, Katryn, 'k wil hoopen
Dat Vader ...

KATRYN.

't zal nogh beter loopen,
Als gy wel denkt; uw Vader scheen,
Dees' ochtent anders als voorheën',

Of de DEVOTE SERENADE. 11

Ik fchep weêr moet. Het fchynt te lyken,
Of hy van 't opzet af wil wyken
Om u aen Heer Arnoldus . . .

ISABELLE.

Praet

My niet van een' dien 'k doodtlyk haet.

FILIPPYN.

„ Dat lykt een lutje na de waerheit.
„ Wat zeg je! daer de zaak zoo klaer „ leit?

JOOST, *van binnen roepende.*

Katryn, ho! hy! spreek! Hoor je niet?

KATRYN.

Daer fchreeuwt hy weêr! dat huisverdriet.

Wie zou op zyn bevel togh letten?

Ik meen geen voet van hier te zetten?

JOOST, *als vooren, roepende.*

Katryn, waer ben je? hy! Katryn!

KATRYN, *roepende.*

Wel vent! wie zal hier meester zyn?

Magh ik geen oogenblik flaen praeten;

Of zou ik 't voor een kraejer laeten?

ISABELLE.

Loop ras, en koom togh daetlyk weêr,

'k Zal u hier waghten.

NEGENDE TOONEEL.

FILIPPYN en LEANDER *ter zyden;*

ISABELLE *voor op 't Tooneel wandelende.*

FILIPPYN.

Bloet! myn heer,

Dees fchoone kans diend niet verkeeken.

Nu kunje uw Ifabelle aenspreken!

LEANDER.

Ga maer na huys, en laet me alleen.

FILIP-

12 DE BELACHCHELYKE MINNAER.

FILIPPYN.

Maer Heer?

LEANDER.

Wat nu?

FILIPPYN.

Je weet het geen

My is beloofd . . .

LEANDER.

Gewis! die zaeken

Beloof ik met u goet te maeken.

FILIPPYN.

Beloofte is aedlyk, dat je 't vat,
Zoo ik nu myn Salaris had,
Dan zou men niet meer leggen smaelen,
Dat ik zoo schaers val in 't betaelen.
Dan kon ik by den Ruiters, en
In Kandia myn schuld . . .

LEANDER.

Ik ken

Dat volk niet. wat is daer te maeken?

FILIPPYN.

Myn heer daar is het puik der snaeken,
Van myn konsoort; de drank is daer
Goed koop; men speelt 'er met malkaer
Een Klaverjasje of trokudilje:
't Is aenstonts maer: party! hoe wil je?
Ik ben al klaer! zet by! hoe veel?
Daer speelen baezen, by me keel.
Ook komen daer veel musikanten;
Doch dat zyn meest verlepte quanten:
Die musiceeren dikwils, met
De Fluit, Waldhoorens en Trompet,
Hobois, Fioolen en met Bassen,
Waer uit zy vuur en vlam schier krassen;
Terwyl de Hospes, voor zyn' drank,
't Gelag betaeld vindt, in de klank

Die

Die op de kamer is gebleven.

LEANDER.

'k Beken men weet 'er hups te leven!
Daer is een guinje; maer pas op,
Komt gy daer weer gy krygt de fchop.

FILIPPYN.

Myn heer, ik zal myn plicht betraghten
Dat ik . .

LEANDER.

Doe zoo. en blyft my waghten
Aen huis.

TIENDE TOONEEL.

LEANDER, ISABELLE.

LEANDER.

ô Schoone Zielvoogdin!
't Is dan beflouten dat gy in
Het kort my gantsch ontrooft zult wezen!

ISABELLE.

't 's waer, 'k heb 's Vaders wil te vrezen.
Maer gy, die van myn hert alleen
't Bezit hebt, even, als ik meen,
Dat gy 't aen my hebt opgedragen,
Hebt nogh geen reden om te klagen:
Te meer daer gy verzekert zy,
Dat zelf de grootfte en zwaerfte fpyt
Mij alles aen de hand zou geven,
Om zulk een' dwang te wederftreven.

LEANDER.

Myn Isabelle! ik bid, vergeef
De ftoutheit, die myn drift bedreef,
Myn liefde drift, die my deed fchromen,
Als of ge my reets waert ontnomen.
Ach! allerwaerdste lief! wat dank

Zal

14 DE BELACHCHELYKE MINNAER.

Zal ik u geven, die dus langk
Myn hoop gevoedt hebt, en nogh heden.

ISABELLE.

Was Vader door gefmeek en reden
Nogh te overtuigen! Maer hy is
Te hoofdig, al myn doen is mis.
Uw 'sOoms Arnoldus ryk vermogen,
Blinkt hem te kostlyk in zyne oogen.
Myn Moei, die al dit werk beschikt,
Geeft ons . . . maer och wy zyn verklikt.

ELFDE TOONEEL.

JOOST, ISABELLE, LEANDER.

JOOST.

„Zoo, zoo, cizie! de voordeur open!
„Wie drommel is hier uitgesloopen?
„Ich habs gemircht. ha Ifabel
„Heeft maertsche kuuren. 't gaet hier wel!
„Al denk jy, Joost is maer een luffer,
„Ik zal jou wel betrekken, Juffer,
„Zoek jy die kooten? nou dat zal
„Wel gaen; maer 'k vrees voor ongeval.
„Ga voort maer; 'k zal jou reën niet storen,
„Maer eerst in 't perspectief eens hooren
„'t Geheim dier malle vryery.
„Wel, wel! jy lui weet van ter zy,
„Malkaer al vriendlyk toe te loeren.
„Ei zie! hoe zy heur snaeters roeren!
„Als die geliefjes by elkaer
„In petto zyn! dat laet ik daer.

ISABELLE, *tegens* LEANDER.

Vaer wel. ik zal u nader spreken.

JOOST, *tegens* ISABELLE.

Die kaert, Juffrou, is nu verkeeken.

Jou

Of de DEVOTE SERENADE.

15

Jou Vaeder zal een schotje voor
Die mening schieten, na ik hoor.

LEANDER.

Wel magh ik haer niet onderhouden
Van . . .

JOOST.

Neen, jy zult ze nimmer trouwen.
Ik ben heur Voogd wanneer . . .

LEANDER.

Ei Joost!

Ei laet my togh . . .

JOOST.

Ga ongetroost

Van hier. Vertrek met al jou rabblen.
Jy zult toch aen die kaes niet knabblen
'k Heb nou geen tydt, om met jou meer
Te praeten, 'k ben jou dienaer Heer.
Kom Isabel, voort aen 't borduuren;
Jou Vryer komt ten negen uuren:
Dat is een ander haentje als . . .

ISABELLE.

„ Ach!

„ Leander, wat ik bidden magh,
„ Verschoon om my dees vuile stukken

JOOST.

Kom, kom, wat zyn dat weêr voor nukken?
Vertrek in huis.

LEANDER.

Vaer wel, Vaer wel.
Blyf my getrou, schoone Isabel'.

TWAELFDE TOONEEL.

LEANDER, *alleen*.

Ik zal dien onbeschotten leeren
Myn lief te dwingen, wil ik zweeren!

Ik

16 DE BELACHCHELYKE MINNAER

Ik zal dien rekel . . maer wat baet
 My dit, in dees' bedroefden staet:
 'k Herdenk vast wat Flippyn my melde
 En Isabelle aan my vertelde,
 't Is tegenstrydig met elkaer.
 Ach Isabel! was 't eerste eens waer!
 Dan hoopte ik nogh het luk te ontmoeten,
 Dat al ons lyden zou verzoeten.
 Dan wierd myn trouwe min bekroont,
 En met uw wedermin beloont.
 Welaen, 'k ga noghmael na uw' Vader
 En spreek hem aen. Wien hebt gy nader?
 O Neen 'k vervoeg my by zyn' knecht,
 Door geld word alle ding beslegt,
 Hy kan my tot een' voorspraak strekken
 En voor uws Vaders haet bedekken.
 Zoo werd door d'eene of d'andre list,
 Arnoldus, die 't bedrogh niet gist,
 Door kracht van 't gout wel ras bedrogen
 En 't een of 't ander voor gelogen;
 Dien ouden grysaert, nogh zoo mal,
 Vang ik belachlyk in een val.
 Zoo kan de zotte drift hem leeren
 Dat hy by u niet moet verkeeren.

DE RTIENDE TOONEEL.

KATRYN, LEANDER.

KATRYN.
Hoe Heer Leander! Dus alleen!
 Waer is myn Juffrou?

LEANDER.
 Ze is zoo heên
 Gegaen, door dien ons Joost verstoorde,
 Die nortsche rekel! of hy hoorde

Het

Het geen wy spraken, weet ik niet;
Maar 't spyt my dus te zyn bespiet,
En nogh veel meer, dat hy 't zal klappen
Aan Ludewyk.

KATRYN.

Ô! al zyn snappen
Is niets, 'k weet al zoo wel als hy
Te praten, en hy zal voor my,
Ondanks zich zelf, nogh moeten liegen.

LEANDER.

Wat heet dat anders als bedriegen?

KATRYN.

Wanneer 't de noodt verëischt, dan is 't
By my genoemt een goeje list.
Maer apropos eens van die zaeken
Gesproken: 'k wou je gaeg zien raken
Aen onze Juffer; 'k weet wat luk
Ik kreeg.

LEANDER.

Wel wat?

KATRYN.

Een bruilofftiuk!

Om trots de beste iets weg te schenken,
Zou jy jou roem niet willen krenken.
Trof jy wat meerder voorspoet by
Jou hedendaegsche vryery,
En dat je in 't end' het veld behoude,
Terwyl jou oom zyne ooren kloude,
Die hier geächt is, al zoo pluïs,
Gelyk een zogh in 't Jooden huis
Of . . . maar wie duiker zou 't ook droomen,
Daer lykt hy zelf wel aen te koomen!
Wanneer men van den drommel praet,
Is hy 'er dighte by.

18 De BELACHCHELYKE MINNAER

VEERTIENDE TOONEEL.

ARNOLDUS, *in belachelyke kleeding*, KATRYN
en LEANDER *ter zyden*.

ARNOLDUS.

Dat gaet
Zoo na myne Isabel' wier oogen,
My troffen door haer groot vermogen.
O Min! o Min! die my ontrooft
Myn rust, waer door ik in myn hoofd
De grootste pyn gevoel: Wat plagen
Moet ook een Minnaer al verdragen!
O Min! die uwen wegh inslaet
Is blind en ziet niet waer hy gaet.

Hy loopt Katryn tegens 't lyf aen.

KATRYN.

Dat dunkt my zeker. Zaght! waer heenen?
Je loopt een' mensch schier by de beenen
Van onder 't lyf. Arnoldus, hoe
Zoo driftigh na de Vryster toe?

ARNOLDUS.

Ha meisje ik zagh u niet! Hoe gaet het
Met jou gezondheid? zegh, hoe staet het
Met Isabelle, myn Matres?
Ik heb haer in geen' dagh of zes
Gezien. Waer is ze, in huis? wat maect ze,
Of doet ze? slaept die schoone of waect ze?
Spreek! heeft zy ook belet? En is
Zy nogh gezont?

KATRYN.

Hou op, ik gis.

Geen

Geen end te zien van all' uw' vragen.
 Voor eerst: die gy in geen zes dagen
 Gezien hebt, is in huis; maer wat
 Ze maekt of doet, hoe weet ik dat?
 En of ze slaapt of waekt, veel minder.
 Nogh dat ze heeft belet of hinder;
 Dan dat Mejuffrou Isabell'
 Gezont en fris is, weet ik wel.

ARNOLDUS.

Katryn, myn bloet kruipt daer 't niet gaen kan!
 En wyl ik hier niet langer staen kan,
 Laet ik myn schoone zon . . .

KATRYN.

Maer hoor,
 De haestigheid dient nergens voor.

ARNOLDUS.

'k Mis myn gedult. Ik wil niet wagten.

KATRYN.

Blyf staen, myn Heer, of je in gedachten
 Nogh iets mogt komen, dat . . .

ARNOLDUS.

Wel hoe
 Katryn, waer dient dit talmen toe?
 Maer zaght, zou 't light hier aen ook scheelen?
 Zie daer. 'k dien jou iets mê te deelen.
 Een vryer moet geen hontsfot zyn.

LEANDER.

„ Wel nu, dat 's wel bedacht en syn.
 „ Dat oude paeitje komt my leeren,
 „ Hoe ik met meiden moet verkeerren.

KATRYN.

'k Bedank jou Heer. Gantsch bloet! vyfgroot!
 't Is zeker al te mild.

ARNOLDUS.

Malloot,

Tast toe! neem aen.

B 2

KA-

K A T R Y N.

Ha! 'k vat de reden

Waerom gy wilt dees som besteden,
 Ei, blyf hier maer een weinig staen,
 Ik zal myn Juffrou roepen gaen.

VYFTIENDE TOONEEL.

A R N O L D U S, L E A N D E R.

A R N O L D U S.

Hoe! Neef Leander hier te vinden,
 „ Dat daght ik niet! 't is of de vrenden
 „ Elkander ruiken. Zoo. 't komt goet
 Dat ik u onverwaght ontmoet.
 Gy kunt my hier geselschap houwen
 En myne aenstaende Bruid beschouwen,
 Met aendaght, eerbied en ontzag,
 Gelyk een Juffer als een vlagh;

*Hy zinght.**Wyze: Daer was een Meisje jong van jaren.*

*Hoe langk zal ik, met groot douleuren,
 Om u, Prinses jolyt, gaen treuren,
 Daer gy myn Liefde ziet, konstant?
 Oorlof schoon lief, laet my niet kwynen
 In al myn amoureuse pynen,
 Waer van ik, puur, tot asch verbrand.*

Wat dunkje, is dit van uw behagen?
 Nu hoor 't vervolgh. halt! 'k moet jou vragen,
 Hoe staet myn pruiik?

L E A N D E R.

Een weinig scheef.

Nu staet ze wel,

A R-

Of de DEVOTE SERENADE. 21

ARNOLDUS.

Zoo, help me Neef.

Dat lietje heb ik zelf verzonnen.

Ô ik geef 't aen geen Poëet gewonnen!

'k Heb aen uw' knecht belast, om hier

Een Serenade, tot plysier,

Te brengen, die 'k myn lief wil geven.

Zie Neef, dat is reght hoflyk leven!

Wat dunkt u, als ik een schalmei

En rommelpot . . .

LEANDER.

'k Begryp u. ei!

Gy wilt uw Minnares verrassen;

Maer Oom, zou zulk Musiek wel passen?

Wie hoorde oit van een rommelpot

Met een schalmei!

ARNOLDUS.

Jy bent een zot.

'k Doe dit ter eere van myn Vryster,

En 't kost me een kroon. 't is al te byster

Van jou geoordeelt! wat je al praet!

Je weet nogh niet wat deftigh staet.

ZESTIENDE TOONEEL.

ISABELLE en KATRYN, *op het Balcon*,
ARNOLDUS en LEANDER *op het Tooneel*.

ISABELLE, *tegens Katryn*.
Maer Vader moght eens schielyk koomen.

KATRYN.

Pas op myn sein. Waer toe dit schroomen.

ISABELLE.

Of Jooft?

KATRYN.

Die's aghter uitgegaen.

Ik ga zoo langh op Schildwaght staen.

22 DE BELACHCHELYKE MINNAER
ZEVENTIENDE TOONEEL.

ARNOLDUS en LEANDER op 't Toneel.
ISABELLE op 't Balcon.

DARNOLDUS, *tegens Leander.*
Daer is zy Neef, Nu kuntge aenschouwen
Het pronkjuweel van alle vrouwen,
Door welkers glans, die heerlyk is,
Men ras betovert word, dat's wis!
Treê nader Neef, hier ziet gy schynen
Die onheilstar, die my veel pynen
Veroorzaekt heeft. Schoone Isabel!
Hier breng ik u myn' Neef, is 't wel
Gedaen? Magh hy zyn' dienst opdragen
Aen uw persoon? dit moet ik vragen
Voor hem; want hy is wat beschaemt.
En weet nogh niet wat hem betaemd
Als hy by juffers zal verkeerē:
Geen wonder! wyl het zwaer studeeren,
Dat hy staeg doet, hem maeld in 't hoofd
En maekt hem al te veel verdooft.
Kyk hoe hy staet en zwygt! wat hinder
Belet u 't spreekē?

LEANDER.

'k Denk niet minder.

ARNOLDUS.

Ja wat gy denkt dat weet ik niet.
Maer laet u hooren, spreek en ziet
Of gy dees' juffer kunt waerdeeren
Na haere schoonheit. 'k Moet u leeren
Wat u te doen en laeten staet,
Wanneer ge ook eens uit vryen gaet

LEANDER.

Die wegh zal zich van zelf wel wyzen.

Maer

Maer wat betreft de geen te pryfen,
Na waerde, voor wier deugd ik draag
Een zeer hooge achtingh, dat's een vraeg
Die ik beantwoord, zonder lezel:
Natuurlyk schoon hoeft geen blanketzel
Nogh roem.

ARNOLDUS.

Wel, wel, dat's alniet quat
Beantwoord! Als 't zoo vorder gaet
Met jou, dan zal 't 'er wat na lyken.
Al zyt gy jong, en koomt pas kyken,
Zoo was dat antwoord daer niet slegt.
De jongste Schepen wees hier 't reght
Byzonder wel, niet waer Mejuffer?

ISABELLE.

't Is zoo. Gy hield hem voor een' suffer;
Integendeel, zoo dunkt my dit:
Dat hy verstant en geest bezit.
Light vryd myn Heer een zekre schoonheit?

LEANDER.

Me Juffrou, ja. in welk ten toon leit
Uw hemelsch beeld! in uw gezicht
Beschou ik dat aenminnigh lich t.

ARNOLDUS.

Ik hoor veel nieuws! hy praet van vryen!
Ja wel! nu zie ik dat de tyen
Verandren, als men word gewaer
Dat jongens, naelyx twintigh jaer,
Meê als de Mans . . .

LEANDER.

Hoe Oom! wat reden
Hebt gy, om over my te onvreden
Te zyn, zoo ik u heb verstoort
Ik bid u om . . .

ISABELLE.

Ei spreek togh voort,

24 De BELACHCHELYKE MINNAER

ARNOLDUS.

Wat Isabelle kan vermaeken,
Behaegt my ook, vaer met uw zaaken
Dan voort, terwyl ons zulx verheugd.
Doe ons, op haer verzoek, die vreugd,
Om klaer en duidlyk uitleggen,
Het geen je aen uw Matres zoud zeggen.

LEANDER.

O Schoonste als Isabel' . . .

ARNOLDUS.

Foei! wat

Gelyknis! welk een tael is dat?

ISABELLE.

Ik bid verstoor hem niet in 't spreken.

LEANDER.

O Schoonste! die best zyt geleecken
By 't hemelsch beeld van Isabel'!
Gun dat ik u voor oogen stel,
Myn trouwe en zeer stantvastte liefde,
Die my voorlang het hart doorgriefde.
Of schoon een' zot, met al zyn goed,
Voor my, de voorrangh hebben moet,
Laet zulx uwe achtingh niet vermindren,
Voor my: terwyl gy kunt verhindren,
Dat hy op u de minste maght
Verkrygd: 'k zal toonen wat de kragt
Der liefde in my al uit kan werken.
Gy antwoord niets! doch ik kan merken,
Uit uw aenminnelyk gelaet,
Wat heil my nogh te hoopen staet.

ARNOLDUS.

Dat heb ik niet te wel begrepen;
Hy praet al raer! ik wou die knepen
Wel weeten: Dat gelonk ter zy'
En dat gezucht, die vryery
Staet my niet aen.

LE-

LEANDER.

Al weêr t'onvreden.

Gy valt my altoos in de reden;
Dat 's slegt. Nu wilt gy myn gedragh
In 't vryen zien, en dan weêr inagh
Ik geenzints voortgaen.

Hy wenkt en wyft Isabelle,

ISABELLE, *tegens Leander.*

Goet.

ARNOLDUS.

Weêr wenken!

Wel Isabel' wat moet ik denken?

Foei schaem u Neef!

LEANDER.

Is dat het loon

Om dat ik my wellevend toon?

ARNOLDUS, *tegens Isabelle.*

Dit antwoord dunkt my goet te wezen!

ISABELLE.

Uw Neef is waard' te zyn geprefen.

LEANDER, *tegens Isabelle.*

„ En Oom is gek, gelyk gy ziet

ARNOLDUS.

't Is waer, Mejuffrou, doch 't verdriet

My hem zoo dikwerf in te toomen.

ACHTIENDE TOONEEL.

KATRYN *en* ISABELLE, *op het Balcon,*

LEANDER *en* ARNOLDUS *op het Tooneel.*

KATRYN.

Ik heb uw' Vader zoo vernomen;

Hy is verzelt van Ludewyk

Waer uit ik wis dit vonnis stryk:

Dat dit postuur en hoofd der gekken

Wel na het Dolhuis magh vertrekken.

B 5

AR-

26 De BELACHCHELYKE MINNAER

ARNOLDUS.

Wat zeght de meid?

KATRYN.

Och niets! myn Heer,
Je stoot jou scheen, doet zy niet zeer?

ARNOLDUS.

Wat zegh je?

KATRYN.

't Is my reets vergeeten;
Maer eer 't jou lief is zult jy 't weeten.

ARNOLDUS.

Karonje!

KATRYN.

Dat 's de Dochter van
Jou moêr. Adie myn lieve Man.

ISABELLE, *tegens Leander.*

Vaer wel, Myn heer! ik durf nogh hopen
Dat alles zal ten beste aflopen.

NEGENTIENDE TOONEEL.

ARNOLDUS, LEANDER.

ARNOLDUS.

Hoe! waer is myn schoone Isabel?
Die zoete feex! zy bruit my wel;
z'ls my gelyk een wint ontvlogen!
Hoe heeft Katryn my daer bedrogen!
O 't is een feex, die looze meid!
Maer zaght. uw kneght brengt geen bescheid.
Hy zou ten negen uren koomen
En ik heb hem nogh niet vernomen,
Ik gâ eens zien waer of hy is.

LEANDER.

In de eene of d'andere kroegh gewis,
Daer zal hy zeeker zitten drinken.

AR-

ARNOLDUS.

Ho! ho! dat paerd moest hier niet hinken,
Wou hy myn geld verzuipen? neen
'k Zal hem wel vinden, zoo ik meen.
Verwagt my hier.

LEANDER.

Het zal geschieden.

TWINTIGHSTE TOONEEL.

LEANDER. *alleen.*

't Geluk schynt my nogh niet te ontvlieden,
Daer hy, gelyk een groote gek,
Zich zelve speelt de slimste trek,
Met my by Isabel' te leiden
En hier zyn volkje te bescheiden.
Ik wil nogh hopen dat myn knecht,
Die op 't bedrogh is afgereght,
Hem in zyn meningh zal bedotten.

EEN-EN-TWINTIGHSTE TOONEEL.

KATRYN, LEANDER.

KATRYN.

Ei zie! waer is het hoofd der zotten?
Staet heer Leander hier alleen?

LEANDER.

Myn Oom gaet daer zoo daetlyk heên,
Om Filippyn, myn' knecht, te zoeken:
Die hem, na ik vertrou, zal doeken.
Hy wou. . .

KATRYN.

Ei wat je zeght! indien

Ik u iets zei', gy zout misschien
Niet weinig staen verfeld, van zaken
Die krinkels in de kabels maken.

28 DE BELACHCHELYKE MINNAER

De dingen van de waereld gaen
Zoo wonderlyk, net af en aen,
Als d'ebbe en vloet.

LEANDER.

Maer doe my weeten

Wat of het is.

KATRYN.

O! 't zyn secreeten,

Die jy zoo gaeu niet weeten meugt;
Je viel in katzwym van de vreugd.

LEANDER.

O Hemel! wat of dit zal wezen?

KATRYN.

Ja rā eens. kost jy dat nu lezen
Uit myn gezigt.

LEANDER.

Ach hou my toch

Niet in die ongerustheit.

KATRYN.

Och!

Och! och! ik moet nou mer je schreien;
Maer wil u vry tot vreugd bereien,
't Komt nou niet meer op klachten aen,
Die zaken zyn lang afgedaen.
't Is nou niet meer, o ramp! o goden!
O spyt! ik sterf wel duizent dooden!
Katrjn, och help my uit den druk,
Ik stel in u al myn geluk.

LEANDER.

Magh myn verzoek by u iets gelden.
Zoo . . .

KATRYN

Hoor uw Vader zal 't u melden:

Die thans tot onzent is. Indien

Gy hem en Isabel' wilt zien,

Behoeft gy maer in huis te treden.

LE-

LEANDER.

Wat ben ik u verplicht!

KATRYN.

Die reden

Die stighen niet. Loop jy maer in
En praet daer binnen van jou min.
Men zal jou heel beleest ontfangen.
Daer is Flippyn, of 'k laet my hangen,
De droes wie zou hem in dien staet
Ontdecken kunnen?

TWEE-EN-TWINTIGHSTE TOONEEL.

FILIPPYN, *als een Musikant gekleed,
hebbende een plaister op 't een oog; en een
rommelpot onder den arm.*

KATRYN, JASJE, *met een Schalmel.*

FILIPPYN.

Wel, meisje maet!

Het mag my endlyk dan gebeuren,
Na lang verlangen, kwynen, treuren
En overkropping van 't gemoet.
Dat ik je zie?

*Hy ligt ondertusschen de
plaister af.*

KATRYN.

Wel armen bloed!

'k Heb zulk een deernis met je lyen,
Dat ik jou, byna, zelf zou vryen,
Te meer, om zulk een' opschik; maer
Is dat jou beste kleet! myn vaer,
Waer toe 't dan door den dagh gedragen?

30 DE BELACHCHELYKE MINNAER

FILIPPYN.

Om dat my dit zoo kan behagen,
En ik daer door twee gulden win.
Arnoldus sprak my van zyn min.
Die hy bezat voor Isabelle,
Hy wou haar aan 't oor wat lelle
Met katten zang; maer, dat je 't vat,
't Moest niet veel kosten en aen dat
Musyk wou hy niet veel spendeeren.
Ik stak my strax in deeze kleeren
En nam dit knaapje by der hand,
't Geen, trots de beste Muzikant
Van 't booterhuis, den alt zal speelen;
De diskant zal Arnoldus quelen
En ik zal, op dit posetief,
De bas continuo, maer lief
Doen hooren.

KATRYN.

't Is al fraei verzonnen.

FILIPPYN.

Ik heb dees list om u begonnen
En om uw Juffrouw, wist jy 't leet,
Dat my gequelt heeft, 'k wed jy kreet
En hilde trots een blykers buldough.

KATRYN.

't Was hart, zoo ik jou, armen sul, nogh
Liet onbeklaegt

FILIPPYN.

Dat 's vroom

Gesprooken.

KATRYN.

Hoor ik denk en droom

Niet anders als . . .

FILIPPYN.

Van my, zoo 't waer is.

KA-

K A T R Y N.

En wensch maer dat het huwlyk klaer is.

F I L I P P Y N.

Ik zweer je dat ik myn verstand,
Door vreugd verlies. kom geef blaeu band,
Of eek! ik zal in katzwyn raeken.

K A T R Y N.

Ei waght een beetje met die zacken.
Maer waer van denk jy dat ik praet?

F I L I P P Y N.

Dat myn-geluk op 't hoogsten staet
Waer van zou jy togh anders spreken?

K A T R Y N.

Dat luk fal hals en beenen breeken
En tuimlen ras van boven nêr.
Ik meen alleenig als uw Heer
Met Isabelle eens komt te trouwen . . .

F I L I P P Y N.

Ô Spyt! dat zal u haest berouwen.

K A T R Y N.

Blyf staen. wat 's dit, hoe word je quaet?
't Is lachery al dat ik praet.

Wy blyven immers by 't voorgaende

F I L I P P Y N.

Wel nou ik hou myn woord ook staende;
Maer jaeg, door diergelyk bedryf,
My weêr geen doodtschrik op het lyf.
Daer komt Arnoldus. loop na binnen,
Nou zal het schoon Muzyk beginnen
Hy legt de plaister op 't oog.

DRIE-EN-TWINTIGHSTE TOONEEL.

F I L I P P Y N, A R N O L D U S, J A S J E

MYn eer, ben ik wel onderregt,
Zoo zai mai strax au braoven knecht,

Dat

32 DE BELACHCHELYKE MINNAER

Dat ikik ier, voor dit uis, most wezen,
Om een skoon maisken te belezen,
Door mijn Muzyk zeer exelent,
Iet gai Harnoldus?

ARNOLDUS.

Ja ik vent.

Hoe is de kneght niet mée gekoomen.

FILIPPYN.

Ikik eb, Sinjeur, van em vernomen:
Dat ai most in de aeskens zyn;
Want ai kaet graog den brandewyn.

*Hy haalt een Flesje nit de
zak en drinkt.*

Belieft au ook een slok te nemen?

ARNOLDUS.

Neen haest je. waer toe dient dat teemen?
Begin maer ras met jou Schalmy
Maer maekt 'er trimmelementen by.

FILIPPYN, *zingt de wys eener schoone Exaudiat,*
terwyl JASJE zeer devoot speelt en AR-
NOLDUS, hem na neurende, geduurigh
bippelt.

FILIPPYN.

Wat dunkt au lien van deze Aubade?

ARNOLDUS.

Ze is destigh. zulk een Serenade
Moest yder geven Bestemaet
Ik hoor dat gy 't Musyk verstaet,
tegens Jasje.

Kom mantje laet ons eens, met zinnen,
En harmony dit liet beginnen.
't Is fraei. 'k heb 't onlangs zelf gedicht.

FILIPPYN.

Maer eer hoe is de wys?

ARNOLDUS.

Heel light.

Ze is gantsch niet zwaer, als gy zult hooren

Na

*Na dat Arnoldus de wys geneurt heeft, begint hy,
 onder het speelen van Fasje, te zingen; terwyl
 Filippyn hen beide met zyn Rommelpot
 accompagneert.*

*Hoe langk zal ik, met groot doulen en,
 Om u, Prinses jolyt, gaen treuren,
 Daer gy myn liefde ziet konstant?
 Oorlofschoon lief! laet my niet kwynen,
 In al myn amoureuze pynen;
 Waer van ik puur tot asch verbrand.*

VIER-EN-TWINTIGHSTE TOONEEL.

LUDEWYK en KONSTANT, op het Balcon,
 FILIPPYN, ARNOLDUS en JASJE, onder
 't zelve.

LUDEWYK.

Wat volk koomt ons by avond slooren?
 'k Heb nu geen duiten. ga voorby.

KONSTANT.

Het zyn geen Beedlaers, loof mē vry,
 't Zyn menschen die devootlyk zingen.
 't Is wis de Vesper.

LUDEWYK.

Wel wat dingen

Zyn dat! men zinght hier, 's avondts laet,
 De miserere, op de openstraet?

tegens Konstant.

Ei, gaen wy t'zaem' eens nā beneden
 En zien wie zulk geweld maekt.

FILIPPYN.

C „eden „ Wat

34 DE BELACHCHELYKE MINNAER

„ Wat zy dy beus! et is . . .

ARNOLDUS.

„ Zwyg stil.

VYF-EN-TWINTIGHSTE TOONEEL.

JOOST, *met een Waterpot, op het Balcon,*
ARNOLDUS, FILIPPYN, en JASJE *op het*
Tooneel.

JOOST.

W at heb je voor met denze grill,
Zegh jongens? waer toe dient dit razen?
Garr! garr! van ondren! 'k moet de glazen
Eens spoelen, met myn maegden pis.

ARNOLDUS.

Wie duivel of daer bezig is?

'k Moet my tot op het hemt verschoonen.

FILIPPYN *tegens* JOOST.

Kom hier, 'k zal jou wat anders toonen,
Het water loopt my in de broek.
Foei schaem je Arnoldus, foei, 'k vervloek
Jou Serenade! ik ben bedrogen.

ARNOLDUS.

Wel, Fynman, heb jy zoo gelogen?

Flippyn was na de haesjes! he.

FILIPPYN, *zyn plaister van 't oog lichtende.*
Kick breng em au ier met mai mē,
De Musikant is, met de bokken
Van Faro, heën en weër, vertrokken.

ZES-EN-TWINTIGHSTE
EN LAETSTE TOONEEL.

KONSTANT, LUDEWYK, KATRYN,
FILIPPYN, LEANDER, ISABELLE,
ARNOLDUS, JOOST en JASJE.

KONSTANT.
Wat 's dit te zeggen! hoe, myn broër,
Zyt gy het, die dit vreemd rumoer,
Zoo laet, by avond, durst beginnen?
Wat 's dit? of mist gy thaus uw zinnen,
Waerom maekt gy een naer geschrei
En kwaekt, als d'eenden, op 't schalmei?
Een Rommelpot, voegd die uw jaren,
Voor lang verzelt van gryze hairen?
Foei schaem! foei! schaem u zelven vry!
Dat gy begint die zotterny.
Wie moet uw dwaesheit niet versoejen?

LUDEWYK
Hy zal zich verder niet bemoeien
Met zulke zaken, als hy hoord
Dat ik 't aen hem gegeven woord
Ontzegg, en rå hem noit te denken,
Dat ik hem Isabel' zal schenken:
Die ik ten Huwlyk aen zyn' Neef,
Uw' braeven zoon Leander, geef.

KATRYN.
't Geen hem verdrietig valt te hooren
Klinkt aen Leander zoet in d'ooren.

FILIPPYN, *tegens Arnoldus.*
ô Bloet! 't Extract van lepelblaen
Zal wis ten duursten prys opslaen.
ô Paai! wat zul je al blaauwe plekken,
Voor jou twee scheentjes haest ontdekken.

36 De BELACHCHELYKE MINNAER

LEANDER.

Met welk een dankbaerheit, myn Heer,
Vergelde ik deeze uw gunst, zoo teer
Aen my betoont?

ISABELLE.

Wy zullen tragten

Dat wy . . .

LEANDER.

Myn Oom wy achten
Ons zeer verplicht, om onze scault,
Vaa u te zien . . .

ARNOLDUS.

Heb wat gedult

Dat ik myn rok eerst uit magh wringen
Die loome Joost verstaet zyn dingen
Maer wel!

JOOST.

Wat dunkt jou, Heerschoep! ken

Ik niet wel gieten? zie, ik ben
Niet rot.

ARNOLDUS.

Ei hoor eens hier Leander,
'k Vergeef de fout, wyl gy elkander
Zoo teer bemind.

FILIPPYN.

Wel meisje maet,

Zegh, wanneer maekt Flippyn nou staet
Dat hy met jou na kooi zal vliegen?

KATRYN.

Zyt niet beducht dat ik zal liegen!
Daer is, op trou, myn reghter hant:
Wy zullen onze Huwlyxband
Te mai tydt sluiten.

FILIPPYN.

'k Ben te vreden.

LU-

LUDEWYK.

Koom laet ons t'zamen binnen treden :
 Dat aenstonts de onderlinge twist ,
 Door ons , te zamen word beflist ,
 Men moet deglaezen braef doen klinken
 En Bruid en Bruijgoms welstand drinken ,

ARNOLDUS.

Ik ben te vreên.

LEANDER.

Zaght ! eer wy gaan ,
 Gints komen Masquerades aen ,
 Die ik van verr' reets heb vernomen.
 'k Weet dat zy na een bruiloft komen ;
 En wyl zy van myn kennis zyn ,
 Zoo zullen zy , na allen schyn ,
 Ons hier een dans vermaek verëeren.

FILIPPYN.

Dat Volkje ken ik , aen haer veeren ,
 Ik zal ze eens wenken , ei zie daer ,
 Hier is het zootje al by malkaêr.

*Hier word een Ballet van Masquerades ge-
 danst , waer na*

LEANDER zinght.

Dat stantvastigheit , in 't minnen ,
 In het end doet overwinnen ,
 Is geen waen !

Waere liefde is niet te hindren ;
 En haar kracht zal noit vermindren ;
 Een Meêvryer kan niet schaên !
 Hoe veel moeite dat hy biet ,
 't Is vergeefs het helpt hem niet.

ARNOLDUS zinght.

Dat men aen een' vriend zyn vryster
 Toevertroud , is al te byster

38 De BELACHCHELYKE MINNAER

Sleght gedaen!

't Is de kat het spek bevoolen;
En men word zyn lief ontfloolen,
Wil men met een' makker gaen;
Schoon men hem onnozel hiet!
Nogh verschaft hy veel verdriet.

KATRYN zinght.

Dat oud mal met jong wil paeren,
Zal hy schaers door schyven klaeren;

Zulk een' haen,

Zal 't noit lukken, om de hennen
Nâ zyn schor gekraei te wennen:
En ik zou hem zeker raën,
Dat hy toch die moeite liet
En slechts na een dootkist vliet.

JOOST zinght.

Dat men my, in 't op te passen
Aen de huisdeur, wil verrassen,

Gaet niet aen!

'k Hou die ongenoodde gasten
Op de straat, en laet hen vasten;
Och! hoe schoon veeg ik die baen!
Van den geen' die ons bespiet,
Als ik maar in 't hondert giet

FILIPPYN zinght.

Dat ik hier het hek zal sluiten,
Met dien raed: dat vrienden buiten

Moeten staen,

Zoo me een vryster wil bekooren,
Doe ik aen een yder hooren,
Die by tydts nogh acht wil slaen;
Eer hem anders niet geschiet,
Als men in dit Kluchtspel ziet.

Hier word noghmaels gedanst

LUDEWYK.

Ei vrienden laet ons binnen treden;
Ik nodigh u, koom, laet ons heden
Eens helder vrolyk zyn

FILPPYN.

Sta vast

Myn buikje! ik noodigh jou te gäst:
Je bent togh leegh van al jou blazen,
En nat, door 't wassen van de glazen.
'k Zel jou betrekken! hoor je Voogd.

JOOST.

Zwyg stil. Je bent byna gedroogt.
Kom volgh maar mée den Overwinnaer
Van dien Belachchelyken Minnaer.

E I N D E.

1897

It is the duty of every citizen to

be loyal to his country and to

its laws and to its government.

It is the duty of every citizen to

be honest and to be true in all

his dealings with his fellow-citizens.

It is the duty of every citizen to

be brave and to stand up for his

rights and for the rights of his fellow-citizens.

It is the duty of every citizen to

be clean and to keep his person and

his property clean and free from

filth and from disease.

It is the duty of every citizen to

be temperate and to abstain from

the use of intoxicating liquors and

from the use of narcotics.

It is the duty of every citizen to

be industrious and to work hard

for the support of himself and of his

family and for the support of his

country.

It is the duty of every citizen to

be obedient to the laws of his

country and to pay his taxes.

It is the duty of every citizen to

be patriotic and to love his country

and to be ready to sacrifice his life

for the sake of his country.

